Одлука којом се доноси Закон о новим измјенама и допунама Закона о Суду БиХ

Користећи се овлаштењима која су Високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем Високи представник "помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора";

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру Високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним "доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно", о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) "мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелом подручју Босне и Херцеговине и њених ентитета";

Позивајући се даље на став 12. 1 Декларације Савјета за имплементацију мира са састанка одржаног у Мадриду 15. и 16. децембра 1998. године, у којем је јасно речено да Савјет сматра да је успостава владавине права, у коју грађани имају повјерења, предуслов за трајни мир те за самоодрживу економију која може да привуче и задржи и стране и домаће улагаче;

Позивајући се уз то на став 3. Анекса II (Владавина закона и људска права) поменуте Декларације, према којем је успостава судских институција на државном нивоу, чиме би се задовољила потреба дата у Уставу, а које би се бавиле кривичним дјелима која су починили званичници Босне и Херцеговине у току обављања службене дужности као и управним и изборним питањима, основни предуслов за успоставу владавине закона у Босни и Херцеговини;

Имајући на уму поново оснажену стратегију судске реформе у циљу јачања напора за успоставу владавине права у Босни и Херцеговини из 2002/2003 године, коју је подржао Управни одбор Савјета за имплементацију мира на састанку одржаном 28. фебруара 2002. године констатујући је да је поменута стратегија осмишљена у циљу одговора на позиве упућене од стране органа власти у Босни и Херцеговини који траже јачи ангажман међународне заједнице по питању привредног криминала, корупције и проблема са којима се суочава судски систем;

Узимајући у обзир чињеницу да је Управни одбор Савјета за имплементацију мира 7. маја 2002. године у Сарајеву позвао органе власти Босне и Херцеговине да обезбиједе брзо успостављање Суда Босне и Херцеговине, подсјећајући их да је потребно да Апелационо одјељење Суда буде оперативно како би доносило одлуке везано за изборне жалбе, те апелујући на органе власти да одмах пронађу одрживо рјешење за проблем локације Суда;

Узимајући у обзир даље чињеницу да је у коминикеу издатом у Сарајеву 31. јула 2002. године Управни одбор Савјета за имплементацију мира навео како Одбор поздравља оснивање Посебних вијећа и подржава приједлог Високог представника да у састав Суда Босне и Херцеговине и Тужилаштва Босне и Херцеговине укључи домаће и међународне судије и тужиоце кроз Посебно вијеће/одјел за организовани криминал, привредни криминал и корупцију;

Имајући на уму да криминалне активности и даље угрожавају

економска, фискална, тржишна и друга социјална права и интересе грађана Босне и Херцеговине, те да ће оснивање Посебног вијећа за организовани криминал, привредни криминал и корупцију у склопу поменутог Суда Босне и Херцеговине унаприједити одлучну борбу против криминала у Босни и Херцеговини;

Увјерен у витални значај који за Босну и Херцеговину има настојање да се ојача и слиједи владавина права како би се створила основа за привредни раст и стране инвестиције, те из свих горе наведених разлога;

Високи представник овим доноси слиједећу

ОДЛУКУ

којом се доноси Закон о новим измјенама и допунама Закона о Суду Босне и Херцеговине,

који је дат у прилогу као саставни дио ове одлуке

Наведени закон ступа на снагу као закон Босне и Херцеговине на дан предвиђен у члану 3. закона, на привременој основи, све док га Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и без додатних услова.

Ова одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине".

Сарајево, 28. октобар 2003.

Педи Ешдаун
Високи представник

ЗАКОН О НОВИМ ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СУДУ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Преамбула

Закон о Суду Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 29/00), измијењен и допуњен чланом 73. Закона о Високом судском и тужилачком савјету (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 15/02), даље измијењен и допуњен Законом о измјенама и допунама Закона о Суду Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 24/02), те даље измијењен и допуњен Законом о новим измјенама и допунама Закона о Суду Босне и Херцеговине (“Службени гласник Босне и Херцеговине”, бр. 3/03) (у даљем тексту: Закон), овим се мијења и допуњује како слиједи:

Члан 1.

Члан 24. став 2. Закона брише се и замјењује новим ставом који гласи:

“2. Међународни судија из посебних вијећа не учествује у раду нити једног другог вијећа Кривичног или Управног одјељења.”

Члан 2.

У измијењеном и допуњеном члану 65. став 1. Закона, бришу се ријечи “максимално шест (6)”.

У члану 65, након другог става додаје се слиједећи став 3.:

“3. Међународне судије су овлаштене да користе енглески језик у свим поступцима пред Судом Босне и Херцеговине. Превод/тумачење на један од службених језика Босне и Херцеговине обезбјеђује судски тумач”.

Члан 3.

Овај Закон о новим измјенама и допунама Закона о Суду Босне и Херцеговине ступа на снагу 29. октобра 2003. године.